

om dem, at de tilhørte de juridiske Embedsmænd. Nei, de juridiske Embedsmænd kunne være, hvad de ere, men en saa stærk og urimelig Paastand som den, de geistlige Embedsmænd gjøre med Hensyn til deres Indtægter, have vi dog ikke endnu hørt fra nogen juridisk Embedsmand. Dette forandrer imidlertid ikke Sagen. Jeg kunde endog være fristet til at sige, at, dersom vi ikke i et Par Maaneder havde havt et vist Ministerium, som slog igjennem med denne Sag om Sportlerne, og som erhvervede en kongeligt Resolution, der berettigede Ministeriet til at foretage denne Reform, saaledes at det Ministerium, der afløste dette korte Ministerium, derved fandt sig nødvendigt til at gaa med til at afløse Sportlerne imod fast Løn, havde vi maaske endnu ikke havt fast Lønning for de juridiske Embedsmænd. Sagen blev slaaet igjennem af dette Ministerium, som vi desværre havde i for kort Tid til, at vi kunde glæde os ved at se flere Reformer, men selv denne korte Tid havde dog tilfølge, at vi kom dette Skridt videre. Hvad gjorde man da imidlertid? Man inddrog strax i Statskassen de Sportler, som vare henlagte til juridiske Embedsmænd, for alle de Embeders Bedkommende, som gik over til at lønnes med fast Løn. Var der da Spørgsmaal om at holde dem ude? Nei, man inddrog dem strax i Statskassen, og betalte af denne fast Løn til de juridiske Embedsmænd. Det er ikke Andet, her er foreslaaet, og jeg talter haade den høitærede Minister og det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgstreds, fordi de have draget dette Punkt frem, thi det er et Exempel til Efterligning. De have selv erklæret, at Forholdet der omtrent var det samme som her, og lad os derfor her netop gjøre det Samme, som vi gjorde der; lad os drage Indtægterne ind i Statskassen, og lad da denne betale Lønning til de geistlige Embedsmænd. Da kunne vi sige, at vi her handle, ligesom vi handlede hist, men ville vi ikke det, vil man tværtimod ved denne Leilighed gaa stik imod, hvad man gjorde dengang, kunne vi ikke anføre Exemplet med de juridiske Embedsmænd. — Den høitærede Minister har opgivet Forfjælligt, som han mente var feilagtigt ved denne Dversigt over

Indtægter og Udgifter, som Flertallet har givet. Der er vist Ingen af Flertallet, som har troet, at der ikke paa enkelte Punkter kunde gjøres Indvendning imod den Dversigt; saa dristig have vi ikke været. Naar den ærede Minister imidlertid gjorde den Bemærkning, at der fandtes saamange Feiltagelser i den fremkomne Dversigt, kunde det vel friste til en Undersøgelse, men Ingen vil vel forlange, at jeg her paa dette Sted og i dette Dieblif skal kunne enten berigtige eller modsigge ham i saa Henseende, hvilket dog ikke forandrer Sagen. Den ærede Minister var saa velvillig at mene, at denne Beregning maaske kunde have en Tiltrækningskraft for Mange med Hensyn til denne Sag, men jeg tror ikke, at den har nogen saadan Tiltrækningskraft; vi kunde maaske have faaet et andet Facit, hvis vi havde gjort os det til Regel. Jeg vil med Hensyn dertil blot henvise til, hvad vi have beregnet som Indtægt af de Torder, der ved Ledighed skulle bortselges fra Præstegaarde. Vi have her kun regnet 1,500 Rd. pr. Tønde Hartkorn som det Indkomne, men jeg tror, at vi kunde have regnet 1,000 Rd. høiere for hver Tønde Hartkorn. Det er Flertallets Mening, at, naar disse Torder gaa til Auktion, ville de let løbe op til 1,000 Rd. høiere, end der er beregnet, og den ærede Minister vil altsaa se, at, selv om enkelte Poster trækkes fra, kunde vi, uden at der kunde reises den mindste Behreidelse imod os, for at vi opsatte en urimelig Regning, betydelig have forøget denne Sum, hvis vi ikke vare blevne staaende ved 1,500 Rd. pr. Tønde Hartkorn. Det er ikke for at udøve nogen Tiltrækningskraft, at vi have givet denne Dversigt, men det er naturligt, at man, saavidt det paa nogen Maade lader sig gjøre, ønsker en Dversigt over, hvad Resultat der vil fremkomme, og jeg troster mig til at sige, at det ikke vilde være muligt for Noget, som ikke har det Materiale til sin Raadighed, som netop den ærede Minister har, at gjøre en saadan Beregning, uden at gjøre sig skyldig i enkelte Feil. — En Udvikling af, hvorvidt det er overensstemmende med Grundlovens § 48, at man behandler disse Indtægter og Udgifter, har jeg vel hørt, og jeg har hørt sige, at det ikke skulde være rigtigt, men jeg har forgjæ-